

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2702/07
26.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ББ, коју заступа пуномоћник БА, адвокат, ради утврђења својства законског наследника, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Јагодини Гж. бр. 471/07 од 19.07.2007. године, у седници одржаној 26. децембра 2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Јагодини Гж. бр. 471/07 од 19.07.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ћуприји П бр. 288/04 од 28.09.2006. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да тужена нема својство законског наследника иза смрти оставиоца пок. ПП, бившег из ВВ, од момента развода са истим, по пресуди П. бр. 693/00 донете од стране Општинског суда у Ћуприји дана 21.05.2001. године, што је тужена дужна да призна и трпи упис престанка брака у матичној књизи венчаних, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.650,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Јагодини Гж. бр. 471/07 од 19.07.2007. године, изреком под I, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена је пресуда Општинског суда у Ћуприји П бр. 288/04 од 28.09.2006. године. Изреком под II, одлучено је да се трошкови одговора на жалбу не досуђују.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Јагодини, у законском року, изјавио је ревизију тужилац, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. ст.2. тач.9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из става 2. тач.12. истог члана, на коју се у ревизији неосновано указује.

Неосновано се ревизијом истиче и погрешна примена материјалног права.

У проведеном поступку утврђено је да је тужена ББ, са правним претходником тужиоца, оцем тужиоца, сада пок. ПП, закључила брак дана __.1976. године.

Утврђено је и то да је у бракоразводном поступку између тужиоцевог оца и тужене, у предмету Општинског суда у Ћуприји П бр. 693/2000, донета 21.05.2001. године, пресуда о разводу брака. Међутим, један дан пре наступања правноснажности ове пресуде 20.07.2001. године тужиочев отац, сада пок. ПП, је са туженом ББ, пошто су се у међувремену помирили и наставили брачну заједницу, дошао у суд и на записнику у бракоразводном предмету П бр. 693/2000, 20.07.2001. године обоје су изјавили, тужилац ПП да повлачи тужбу, а тужена ББ да пристаје на повлачење тужбе. Након тога, суд је донео решење којим је прихватио повлачење тужбе, утврдио да је тужба у овом спору за развод брака повучена и одлучио да, како по објављивању решења странке не траже отправак решења и како се на исто неће жалити, па како је тужба повучена пре правноснажности пресуде, да се пресуда неће доставити матичној служби, те да се предмет архивира као свршен.

Није спорно, да су отац тужиоца АА, ПП и тужена ББ након 20.07.2001. године, до __.2003. године, када је ПП умро, живели заједно.

У поступку за расправљање заоставштине иза смрти пок. ПП бившег из Ћуприје решењем Општинског суда у Ћуприји О. бр. 633/03 од 16.03.2004. године прекинут поступак за расправљање заоставштине и тужилац АА син оставиоца ПП, упућен на парницу да у својству тужиоца против тужене супруге оставиоца ББ докаже да она није законски наследник оставиоца.

Зато је предмет овог спора тужбени захтев тужиоца АА да тужена ББ нема својство законског наследника иза смрти оставиоца пок. ПП, бив. из ВВ, од момента развода брака са истим, по пресуди бр. П. 693/00 донете од стране Општинског суда у Ћуприји, дана 21.05.2001. године, што је тужена дужна да призна и трпи упис престанка брака у матичној књизи венчаних, у року од 15 дана од правноснажности ове пресуде. Међутим, обзиром на предње утврђено чињенично стање, према којем брак сада пок. ПП и тужене ББ није разведен пресудом Општинског суда у Ћуприји П бр. 693/00 од 21.05.2001. године, јер је у том бракоразводном спору, док поступак није правноснажно завршен, 20.07.2001. године, сходно одредби члана 364. Закона о браку и породичним односима, отац тужиоца АА, сада пок. ПП, повукао тужбу за развод брака, а тужена пристала на повлачење тужбе.

Стога, како се сходно одредби члана 196. ст.3. Закона о парничном поступку повучена тужба сматра као да није ни била поднесена, јер се парница започета повлачењем тужбе гаси, то је правилан закључак нижестепених судова да брак странака пресудом Општинског суда у Ћуприји П бр. 693/00 до 21.05.2001. године није разведен, те да тужена ББ, као брачни друг сада пок. ПП, сходно одредби члана 9. Закона о наслеђивању ("Службени гласник РС" бр. 46/95), јесте његов законски наследник. Зато су нижестепени судови, и по становишту Врховног суда, правилно применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца одбили, као неоснован.

Са ових разлога, Врховни суд је применом члана 405. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

